

MUZEUL JUDEȚEAN TELEORMAN

**BULETINUL MUZEULUI JUDEȚEAN TELEORMAN
SERIA ARHEOLOGIE**

2 - 2010

**Editura Renaissance
București
2010**

MUZEUL JUDEȚEAN TELEORMAN

BULETINUL MUZEULUI JUDEȚEAN TELEORMAN. SERIA ARHEOLOGIE 2

COLEGIUL DE REDACȚIE

Redactor șef:

Dr. Ecaterina Țânțăreanu, *Muzeul Județean Teleorman*

Membrii:

Dr. Radian R. Andreescu, *Muzeul Național de Istorie a României*

Dr. Abraham van As, *Leiden University*

Dr. Douglass W. Bailey, *San Francisco State University*

Dr. Ioana Bogdan-Cătănciu, *Institutul de Arheologie 'Vasile Pârvan'*

Dr. Sabin Adrian Luca, *Universitatea 'Lucian Blaga' din Sibiu, Muzeul Național Brukenthal*

Dr. Steve Mills, *Cardiff University*

Dr. Cristian Schuster, *Universitatea din București, Institutul de Arheologie 'Vasile Pârvan'*

Dr. Laurens Thissen, *Thissen Archaeological Ceramics Bureau, Amsterdam*

Secretar de redacție:

Drd. Pavel Mirea, *Muzeul Județean Teleorman*

Coperta: farfurie smălțuită, sec. XIV, descoperită la Zimnicea, colecția Muzeului Județean Teleorman (desen de Cătălina Dănilă)

Traduceri din limba engleză: Pavel Mirea

Tehnoredactare: Pavel Mirea și Pompilia Zaharia

Colegiul de redacție nu răspunde de opiniile exprimate de către autori.

Correspondența, manuscrisele, cărțile și revistele pentru schimb se vor trimite Colegiului de redacție, pe următoarea adresă: MUZEUL JUDEȚEAN TELEORMAN, str. 1848, nr. 1, cod poștal 140033, ALEXANDRIA, jud. Teleorman, ROMANIA sau prin email: muzjudteleorman@yahoo.com; ecaterinaan@yahoo.com; pavelcmirea@yahoo.com.

Volum editat cu sprijinul Consiliului Județean Teleorman

Editura Renaissance 2010
www.editurarenaissance.ro
(Editură recunoscută C.N.C.S.I.S.)
Editor: Sorin Alexandru ȘONTEA
Telefon/fax: 031.808.91.97/0744.652118
E-mail: sorinsontea@rdslink.ro

©Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii

ISSN 2065-5290
Tipar: ABSTRACT MEDIA SRL
Tel/fax: 031.808.91.97

SUMAR
CONTENTS

Adina BORONEANȚ Ostrovul Corbului - o discuție asupra mormintelor mezolitice și neolitice timpurii <i>Ostrovul Corbului. Mesolithic and Neolithic burials - a discussion</i>	5
Abraham VAN AS 'How and why?' The Neolithic pottery from Teleor 003, Teleor 008 and Măgura-Bran, Teleorman River Valley, southern Romania 'Cum și de ce?' <i>Ceramica neolitică de la Teleor 003, Teleor 008 și Măgura-Bran,</i> <i>valea râului Teleorman, sudul României</i>	29
Alin FRÎNCULEASA, Octav NEGREA Un sit din epoca neo-eneolitică în zona colinară a Munteniei - Seciu, jud. Prahova <i>A Neolithic site in the hills area of Walachia - Seciu, Prahova County</i>	45
Pavel MIREA, Ion TORCICĂ Locuirile neolitice și eneolitice din zona Vistireasa, com. Nanov, jud. Teleorman. Note preliminare <i>Neolithic and Eneolithic habitations from Vistireasa, Nanov, Teleorman County. Preliminary Notes</i>	69
Ana ILIE, Iulia Neaga Câteva date despre o posibilă producție metalurgică în <i>tell</i> -ul de la Geangoești <i>Some data about possible metallurgical production to the Geangoiesti tell-settlement</i>	79
Ion TORCICĂ Observații asupra unor vase gumelnițene cu perforații din <i>tell</i> -ul de la Vitănești 'Măgurice', jud. Teleorman <i>Remarks on some Gumelnița perforated vessels from 'Măgurice' tell settlement, Vitănești,</i> <i>Teleorman County</i>	99
Dragoș MĂNDESCU Sur la chronologie des habitations du type Alexandria <i>Asupra cronologiei așezărilor de tip Alexandria</i>	107
Bogdan CIUPERCĂ, Pavel MIREA Sud - Vestul Munteniei în secolele VIII - X <i>The south-west of Walachia in VIII - X centuries</i>	115
Ecaterina ȚÂNȚĂREANU Observații asupra ceramicii smălțuite - artistice de la Zimnicea, jud. Teleorman <i>Observations on glazed pottery from Zimnicea, Teleorman County</i>	163
Steve MILLS The Contribution of Sound to Archaeology <i>Contribuția sunetului în arheologie</i>	179
Cătălin LAZĂR Considerații teoretico-metodologice privind studiul practicilor funerare (II): Contribuțiile arheologiei <i>The theoretical and methodological considerations concerning the study of funerary practice (II):</i> <i>the contribution of archaeology</i>	197
Piotr JACOBSSON Optically Stimulated Luminescence as a tool in environmental archaeology <i>Luminiscenta Stimulată Optic ca instrument în arheologia de mediu</i>	227
Colaboratori <i>Contributors</i>	237

LOCUIRILE NEOLITICE ȘI ENEOLITICE DIN ZONA VISTIREASA, COM. NANOV, JUD. TELEORMAN. NOTE PRELIMINARE

Pavel MIREA
Ion TORCICĂ

Abstract: *These notes are intended to highlight the Neolithic and Eneolithic habitations located in the neighbourhood of the modern town of Alexandria. We note the archaeological finds identified at two sites called 'Vistireasa 1' and 'Vistireasa 2' that have been analysed, and we comment on the present condition of these sites following following intermittent soil extraction for local domestic purposes.*

Rezumat: *Notele de față sunt menite să aducă în atenție locuirile neolitice și eneolitice dintr-o zonă aflată în apropierea municipiului Alexandria. Sunt analizate materiale din cele două puncte identificate, 'Vistireasa 1' și 'Vistireasa 2', dar și situația în care cele două situri se găsesc, ca urmare a excavărilor neautorizate, practicate de localnici pentru diferite lucrări gospodărești.*

Keywords: *Vedea; Vistireasa; Neolithic; Eneolithic; Boian-Giulești; Boian-Spațov.*

Cuvinte cheie: *Vedea; Vistireasa; neolitic; eneolitic; Boian-Giulești; Boian-Spațov.*

Amplasamentul geografic

Zona cunoscută sub numele de Vistireasa (Vistireanca) este situată pe teritoriul administrativ al comunei Nanov (jud. Teleorman), la cca. 3 km vest-nord-vest de Alexandria și ocupă o suprafață de aproape 300 ha, în partea de est a comunei (Pl. I:1). Denumirea de Vistireasa a fost dată de un mic afluent ce se varsă în râul Vedea, la sud-est de Nanov. Pârâul, cu o lungime de aproximativ 3 km, ocupă un braț părăsit al Vedei și este alimentat de izvoarele aflate la baza terasei joase. Configurația inițială a terenului a fost modificată prin amenajarea, de-a lungul cursului acestui pârâu, a trei heleștee, vărsarea în râul Vedea făcându-se printr-un canal deversor. Zona în discuție se află între malul stâng al pârâului și terasa primară, estică a Vedei. Aici sunt vizibile o serie de paleocanale ale râului Vedea, dar și urmele de eroziune provenite de la torenții produși de apele meteorice, scurse de pe terasă, ceea ce conferă terenului o morfologie aparte, acesta prezentându-se sub forma unor zone 'insulare', mai înălțate, ce alternează cu porțiuni mai joase. Din punct de vedere geografic, Vistireasa se găsește amplasată aproximativ la contactul dintre trei unități geomorfologice: la nord, Câmpia Găvanu Burdea, la sud și la vest Câmpia Boian și la est, Câmpia Burnazului (Coteț 1976: 193).

Scurt istoric al descoperirilor arheologice din zona Vistireasa

De-a lungul timpului, în zona Vistiresei au fost făcute descoperiri arheologice atribuite mai multor epoci. În colecția de arheologie a Muzeului Județean Teleorman există fragmente ceramice de tip Sântana de Mureș-Cerneahov, descoperite în condiții necunoscute în anul 1966. Doi ani mai târziu, în 1968, pe malul stâng al pârâului, a fost descoperită întâmplător o fibulă digitată (Spiru 1979; 1996: 21; Harhoiu 1994: 29.), iar dintr-un punct neprecizat provin și materiale ceramice databile în sec. VI-VII d. Hr. (Mirea și Pătrașcu 2006: 36).

În urma unor cercetări de suprafață efectuate în anul 2002, pe terasa joasă, în dreptul stăvilărilor aflate între primul și al doilea heleșteu, într-o groapă de împrumut, au fost descoperite fragmente ceramice și unelte de silex eneolitice, de tip Boian-Spațov (Mirea și Pătrașcu 2006: 36; Mirea 2006: 25.). Punctul a fost denumit convențional 'Vistireasa 1'. Tot pe malul stâng, în dreptul stăvilărilor dintre cel de-al doilea și cel de-al treilea heleșteu, în ruptura malului și în gropile de împrumut aflate pe terasa joasă, au fost descoperite câteva fragmente ceramice neolitice (Boian), unele decorate prin incizie și încrustate cu pastă albă, precum și din epoca bronzului (Tei) și din evul mediu timpuriu (Dridu) (Mirea și Pătrașcu 2006: 36). Acest punct a fost denumit convențional 'Vistireasa 2'. Un ultim punct din zonă a fost identificat în același an pe terasa stângă, înaltă, la circa 150 m nord-est de primul stăvilă (din amonte). Pe lângă mai multe fragmente ceramice atipice, au fost descoperite și unele ce pot fi atribuite epocii geto-dace, respectiv perioadei sec. II-I î. Hr. (Mirea și Pătrașcu 2006: 36).

Cercetările arheologice sistematice efectuate în microzona Alexandria, mai precis pe porțiunea râului Vedea cuprinsă între doi dintre afluenții săi, Nanov și Vistireasa, dar și pe malurile acestora din urmă, au condus la descoperirea unui număr de aproximativ 60 de situri (Mirea și Pătrașcu 2006). Punctul de plecare în acest demers a fost constituit, în primul rând, de intenția de a verifica informațiile edite, mai ales a celor cuprinse în lucrarea preotului Ioan Spiru (1996), dar și a

identificării unor situri noi, precum și a cartografierii lor cu mijloace moderne². Demersul a fost cu atât mai mult necesar cu cât diferitele lucrări de excavații, desfășurate de cele mai multe ori haotic, au pus în pericol patrimoniul arheologic. De altfel, extinderea, la nivel național, a lucrărilor de investiții, a dus la concluzia că este nevoie de un nou tip de cercetare arheologică, definită ca 'cercetare arheologică preventivă', diferită de 'arheologia de salvare'. Scopul imediat al acesteia este nu este realizarea unei investigații științifice directe asupra subsolului, adică săpătura propriu-zisă, ci realizarea unei inventarieri și a unei cartări cât mai complete a tuturor siturilor cunoscute și care fac parte din 'potențialul arheologic național' (Marinescu-Bîlcu et al. 1996-1998: 93).

Cu alte cuvinte, arheologia preventivă are ca scop "cunoașterea și înregistrarea pe loc a unei cât mai mari părți a patrimoniului mobil și/sau imobil înainte de posibila distrugere a sa și luarea deciziei asupra metodelor, tehnicilor și modalităților celor mai adecvate care permit conservarea și/sau studierea unei părți sau a totalității vestigiilor descoperite și/sau stabilirea condițiilor ce trebuie impuse în vederea modificării proiectului (traseu, modalități de implantare, tehnici de construcție etc) în scopul asigurării conservării, atât cât este posibil, a patrimoniului arheologic" (Angelescu 2005:55, 56).

În ciuda instituirii unui cadru legislativ, dar și a aderării României la diferite convenții europene ce protejează patrimoniul arheologic, agresiunea asupra acestuia a fost constatată în nenumărate rânduri. Un exemplu recent vine tocmai din zona ce face obiectul acestui studiu. În urma unei deplasări efectuate la începutul lunii octombrie 2009, în punctul 'Vistireasa 2' s-a constatat faptul că vechile gropi de împrumut existente au fost cu mult lărgite și au fost excavate altele noi. Cu această ocazie fost afectat un complex arheologic neolitic Boian-Giulești. Acțiuni distructive au fost observate și în punctul 'Vistireasa 1', gropile de împrumut fiind și aici mult extinse.

Vistireasa 2

Stratigrafia. Pentru a evalua situația existentă în punctul 'Vistireasa 2' și pentru a salva materiale din complexul identificat, a fost efectuată o cercetare arheologică preventivă. Astfel, s-a procedat la o taluzare a profilului de est al gropii de împrumut, pe o lungime de 4,00 m, o lățime de maxim 1,50 m și o adâncime de cca. 1,60 m. Caseta rezultată, a fost denumită convențional 'C.1'.

Situația stratigrafică înregistrată a fost următoarea: un prim nivel (I), nivelul vegetal, aflat pe intervalul de adâncime de 0-0,20 m, este format dintr-un sol cenușiu-gălbui, cu bioperturbații (ganguri de animale, rădăcini). Al doilea nivel (II), aflat pe intervalul de adâncime de -0,20-0,40 m, este format dintr-un sol cenușiu-gălbui, mediu compactat, cu puține materiale arheologice reprezentate de fragmente ceramice atipice și fragmente de chirpici ars. Cel de-al treilea nivel (III), aflat pe intervalul de adâncime -0,40-0,50 m este format dintr-un sol negru, amestecat cu nisip de granulație fină, foarte compact, cvasisteril din punct de vedere arheologic. Cel mai probabil, avem de-a face cu un nivel de inundație. Nivelul IV, aflat pe intervalul de adâncime -0,50-0,80 m, este format dintr-un sol cenușiu-gălbui, puternic compactat, cu relativ puține resturi arheologice, databile în epoca neolitică. Nivelul V, practic umplutura gropii Boian-Giulești, aflat pe intervalul de adâncime -0,80-1,25/1,45 m, este format dintr-un sol cenușiu-gălbui, puternic compactat, bogat în resturi arheologice (fragmente ceramice, piese litice, fragmente de plăcuțe de vatră, chirpici ars, galeți de râu de diferite mărimi). Trecerea de la nivelul IV la nivelul V se face în mod gradual, fără a exista o limită foarte clară de separare, singura deferență vizibilă fiind constituită de frecvența diferită a materialelor arheologice. Ultimul nivel (VI), steril din punct de vedere arheologic, este format dintr-un sol galben, nisipos (Pl. I:2b).

Complexului Boian-Giulești. Așa cum am amintit, a fost cercetat, parțial, un singur complex arheologic, reprezentat de o groapă Boian-Giulești (Gr. 1). Partea de vest a fost distrusă în urma excavațiilor ocazionale. Axa nord-sud a gropii, așa cum a reieșit din profilul taluzat, a avut o lungime de cca. 3,00 m. În partea de sud a acesteia a fost evidențiată o alveolare cu o lungime de cca. 1,50 m și o adâncime de max. -1,45 m față de nivelul actual de călcare. O altă alveolare a existat în partea de nord-vest a gropii, cu o lungime de cca. 1,60 m și o adâncime de max. -1,20 m față de nivelul actual de călcare (Pl. I:2a).

Materialele arheologice. Materialele arheologice descoperite la 'Vistireasa 2', foarte numeroase, aparțin aproape în totalitatea lor categoriilor ceramică și piatră, majoritatea fiind databile în epoca neolitică.

Ceramica. În general, se remarcă un grad mare de fragmentare al ceramicii. Chiar dacă au existat fragmente de vase ce au putut fi parțial întregite, nu au putut fi reconstituite profile complete.

Fragmentele descoperite aparțin atât formelor închise cât și formelor deschise. Din prima categorie fac parte cupele, paharele, castroanele (semisferice, carenate și cu umăr) și vasele tronconice de mari dimensiuni. Formele închise sunt reprezentate de vasele cu pereți arcuiți și buza rotunjită, precum și unele vase de mari dimensiuni, a căror formă nu poate fi stabilită. Nu au fost identificate forme speciale de tipul capacelor, strecurătorilor sau vaselor suport. O toartă unghiulară pare să fi servit drept mâner pentru un capac.

Pasta din care sunt modelate, cu nuanțe de cărămiziu, cărămiziu-gălbui, cărămiziu-cenușiu, cenușiu și negru-cenușiu, este preponderent grosieră și conține ca degresanți pleava și nisipul. Există și o categorie de ceramică fină, de culoare cenușie, cărămiziu-gălbuie sau cărămizie, ce conține doar nisip folosit ca degresant.

În ceea ce privește decorul întâlnim într-un procent de cca. 20% vasele cu decor excizat (Pl. II). Decorul este reprezentat de meandre, benzi, triunghiuri excizate și suprafețe excizate încrustate, de regulă, cu pastă albă, ce alternează cu suprafețe cruțate. Specific este și decorul compus din triunghiuri 'dinți de lup', dispus succesiv de-a lungul buzei (Pl. II:5,6), sau cel supranumit 'tablă de șah' (Pl. II:3,4). Se remarcă o anumită modalitate de realizare a decorului excizat și anume 'crestarea' de-o parte și de alta a benzilor cruțate, aspect ce amintește de decorul ceramicii excizate Vădastra (Pl. II:8-11). Mai rar, apare și decorul incizat, reprezentat, de obicei, de linii dispuse paralel. Uneori acesta este asociat cu decorul excizat.

Aproximativ în același procent, decorul canelat este întâlnit mai ales la pahare și cupe. Este asociat, uneori, cu alveole pe buză sau pe diametrul maxim. Canelurile sunt dispuse în linii paralele, orizontale, de regulă pe partea superioară a vasului și mai rar din linii oblice asociate cu spirale, dispuse pe corpul vasului (Pl. III:2-6). Decorul canelat apare pe ceramica lustruită la exterior. La Vistireasa se constată faptul că suprafața veselor este, aproape în toate cazurile, degradată datorită condițiilor de zăcere în sol.

În proporție mai mică apare decorul plastic, reprezentat de brăurile alveolate sau proeminente de formă neregulată. Este întâlnit și decorul barbotinat, asociat sau nu cu șiruri de alveole dispuse sub buza vasului (Pl. III:1).

Chirpiciul și plăcuțele de vatră. Fragmentele de chirpici ars descoperite păstrau urmele unor împletituri de nuiete, aspect ce sugerează faptul că acestea proveneau de la platformele sau pereții unor locuințe. Cele câteva plăcuțe de vatră descoperite, a căror grosime este de cca. 2,50-3,00 cm, sugerează existența unor vetre intens folosite.

Uneltele de piatră. Sunt reprezentate aproape în exclusivitate de piesele de silex. Majoritatea pieselor descoperite sunt lamele și segmentele de lamă precum și răzuitoarele. Au fost identificate și lame de seceră, piese ce păstrează luciul specific de folosire. Silexul din care sunt lucrate uneltele au nuanțe ce variază de la galben-marونی și cenușiu-gălbui, la marونی-gălbui, marونی, marونی-roșcat și cenușiu.

Din galeți de râu au fost confecționate două unelte folosite, cel mai probabil, ca frecătoare sau lustruitoare.

Oasele de animale. Nu au fost descoperite oase de animale, cel mai probabil conservarea acestora nefiind posibilă datorită acidității solului în care au zăcut. Ca excepție, menționăm un fragment de molar de ovi-caprină.

Vistireasa 1

În urma cercetărilor de suprafață din acest punct au fost recuperate o serie de materiale arheologice, cu precădere fragmente ceramice, dar și piese litice, lame și gratoare, confecționate din silex și cu totul izolat, o dăltiță de os.

Dintre formele ceramice amintim castroanele cu corpul cilindric, paharele tronconice, vasele cu pereți arcuiți, vasele piriforme, suporturile cilindrice (Pl. IV). Ca tehnici de decor sunt folosite incizia și mai rar, excizia adâncă sau superficială, însoțită uneori de încrustarea cu pastă albă. Motivele decorative sunt benzile, triunghiurile, liniile orizontale sau oblice. Este atestat și decorul canelat, cu canelurile dispuse paralel, orizontal sau oblic. Unele forme amintesc de acelea întâlnite în faza timpurie Gumelnița A1, mai ales pentru vasele carenate sau cele cu umăr, mai mult sau mai puțin lat, aspect ce sugerează faptul că locuirea eneolitică de la 'Vistireasa 1' ar putea fi atribuită unui moment final al fazei Boian-Spanțov, de tranziție către Gumelnița A1. (Mirea și Pătrașcu 2006: 13).

Concluzii

În urma cercetării arheologice preventive sau de suprafață efectuate la Vistireasa, în cele două puncte amintite, precum și a analizării materialului arheologic descoperit se pot trage următoarele concluzii:

- Materialul arheologic descoperit în nivelul IV, dar mai ales în nivelul V, databil în totalitatea lui în neolitic (Boian-Giulești), indică în mod clar o puternică locuire în epocă.

- Puținele materiale provenite din nivelul II indică activități umane în zonă, ce nu pot fi însă încadrate cronologic în mod precis. Având în vedere faptul că de aici sunt cunoscute, din cercetări de suprafață mai vechi, materiale atribuite epocii medievale timpurii (Dridu), resturile arheologice identificate ar putea fi atribuite acestei epoci.

- Este dificil de precizat dacă groapa Boian-Giulești cercetată aparține sau nu unei locuințe de tipul bordeiului. Inventarul descoperit nu sugerează acest aspect ci mai degrabă o depunere ulterioară, cu caracter menajer, produsă după ce complexul nu a mai fost folosit în scopul inițial.

- Locuirea Boian-Giulești de la Nanov, punctul 'Vistireasa 2', vine să completeze imaginea locuirilor din această epocă din zona mijlocie a bazinelor râurilor Vedea și Teleorman, alături de descoperirile de la Alexandria 'Podul Nou' (Mitrea și Preda 1959) și Lăceni 'Cioroaica' (Andreescu și Bailey 1999: 11-13).

- Locuirea Boian-Spanțov din punctul 'Vistireasa 1', completează, la rândul ei, imaginea locuirilor de la începutul eneoliticului din aceeași zonă a bazinelor celor două râuri. În bazinul râului Vedea sunt cunoscute patru locuiri Boian-Spanțov, la 'Anini II', 'Nanoveanca Baraj', 'Balta Lazăr', 'Grădina CAP 7 Noiembrie' (Mirea 2006: 25, fig.1; Mirea și Pătrașcu 2006: 13), în timp ce în bazinul râului Teleorman sunt cunoscute șase astfel de locuiri, toate în zona Lăceni-Măgura-Vitânești (Andreescu și Bailey 1999: 11-13; Mirea 2006: 25, fig.1).

- Considerăm că întreaga zonă de la Vistireasa ar trebui protejată, prin interzicerea excavării gropilor de împrumut și eventual prin demararea procedurilor de clasare pentru siturile identificate, precum și prin inițierea unui program de cercetare arheologică sistematică.

Note

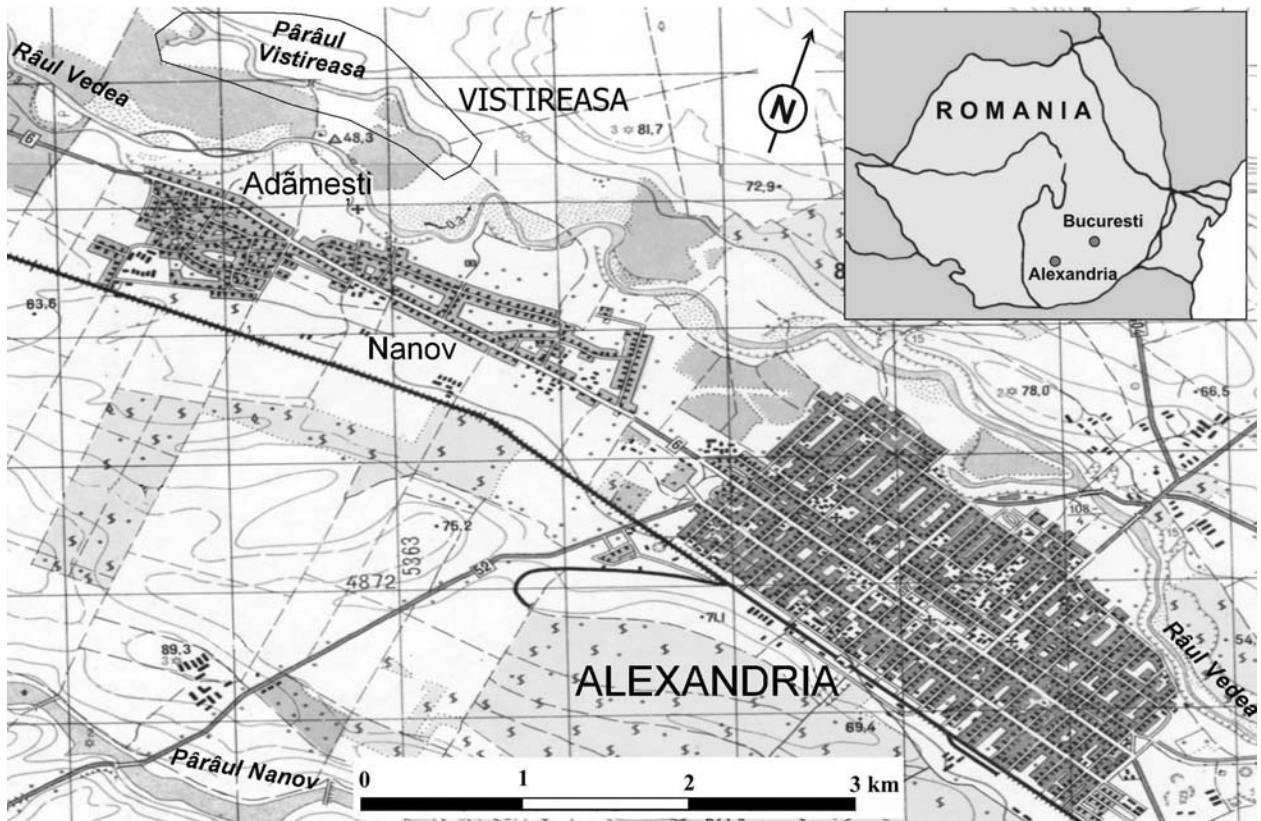
¹ Punctul 'Vistireasa 2' este cuprins în Repertoriul Arheologic Național (RAN) cu codul: 151825.01. Se află la o distanță de cca. 1,6 km nord de biserica din Nanov, la cca. 1,6 km est - nord-est de DE 70 și marginea de nord-vest a comunei, respectiv la cca. 500 m nord-est de râul Vedea și cca. 30 m nord-est de pârâul Vistireasa. Punctul are coordonatele geografice: lat. N 44 00.313, long. E 25 17.491 și coordonate Stereo'70: x - 533616.539, y - 287514.073.

² Coordonatele geografice au fost stabilite cu un aparat GPS de tip Garmin Etrex Vista HCx. Cartografierea ale siturilor arheologice din zona Alexandriei au fost făcute în toamna anului 2008, cu ocazia evaluării de teren în vederea întocmirii 'Studiului arheologic' aferent P.U.G.-ului municipiului și cu ocazia implementării programului 'E-Gis-Pat' de evidență informatizată a siturilor arheologice, în colaborare cu Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a județului Teleorman și Institutul Național al Monumentelor București.

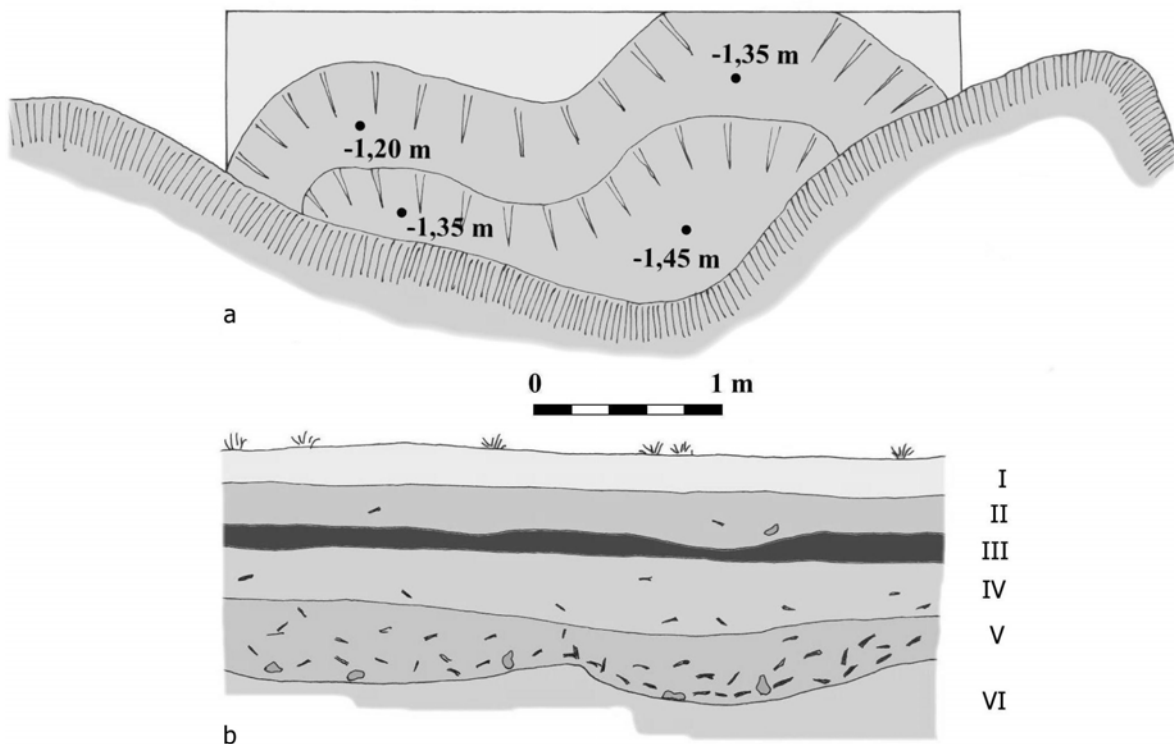
Bibliografie

- Andreescu, R.R., Bailey D.W. (1999) 'Observații preliminare privind locuirea neo-eneolitică pe valea Teleormanului', în M. Neagu (coordonator), *Civilizația Boian pe teritoriul României*, pp. 11-13, Calărași: cIMEC.
- Angelescu, M.V. (2005) 'Arheologia preventivă din România și contextul european', <http://www.cimec.ro/Arheologie/arh-preventiva/07-preventivainromania.pdf> - ediție electronică, martie 2005 [accesat 10.01.2010].
- Coteț, P. (1976) *Câmpia Română. Studiu de geografie integrată*, București: Ed. Academiei RSR.
- Harhoiu, R. (1994) 'Adămești', voce, în C. Preda (coordonator), *Enciclopedia Arheologiei și Istoriei Vechi a României I (A-C)*, p. 29, București: Ed. Enciclopedică.
- Marinescu-Bîlcu, S., Andreescu, R.R., Bem, C., Popa, T. (1996-1998) 'Șantierul arheologic Bucșani (jud. Giurgiu). Raport preliminar. Campania 1998', *Buletinul Muzeului 'Teohari Antonescu' Giurgiu* 2-4: 93-8.

- Mirea, P. (2006) 'Câteva date despre locuirea Boian din sud-vestul Munteniei', *Argesis. Studii și Comunicări, Seria Istorie XV*: 11-30.
- Mirea, P., Pătrașcu I. (2006) *Alexandria. Repere arheologice și numismatice*, Ploiești: Ed. Musica Viva.
- Mitrea, B., Preda, C. (1959) 'Săpăturile de salvare de la Alexandria (raion Alexandria, regiunea București)', *Materiale V*: 175-80.
- Spiru, I. (1970) 'Fibule descoperite în județul Teleorman', *Revista Muzeelor*, 7: 531.
- (1996) *File de istorie teleormăneană*, Alexandria: Ed. Teleormanul liber.

1

2

Plansa I Amplasamentul zonei 'Vistireasa' (1). 'Vistireasa 2'. Planul (a) și profilul (b) gropii Boian-Giulești (2).

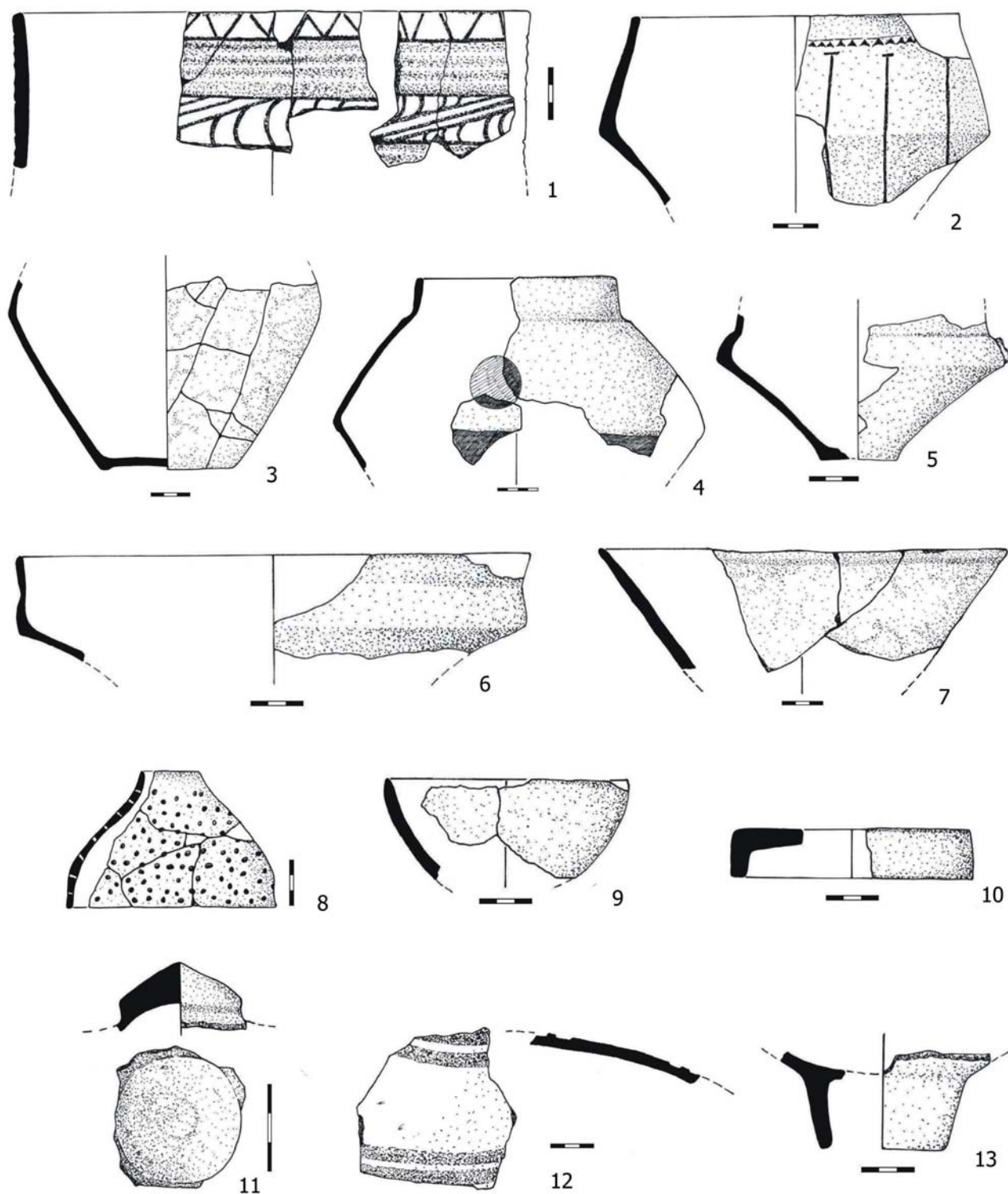
The location of 'Vistireasa' area (1). 'Vistireasa 2'. Plan (a) and profile (b) of the Boian-Giulești pit (2).

Plansa II Vistireasa 2'. Ceramică Boian-Giulești excizată și încrustată cu pastă albă.
 Vistireasa 2'. Excised and white filled Boian-Giulești pottery.

Planșa III 'Vistireasa 2'. Ceramică Boian-Giulești cu decor canelat (2-6) și barbotină (1).
 'Vistireasa 2'. Plissé (2-6) and barbotine (1) Boian-Giulești decorated pottery.

Plansa IV 'Vistireasa 1'. Ceramică Boian-Spanțov (după Mirea și Pătrașcu 2006).
 'Vistireasa 1'. Boian-Spanțov pottery (after Mirea și Pătrașcu 2006).